UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria sexta. Statio ad sa[n]ctos duodecim ap[osto]los. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

nis vite. Patres veſtri mādu
cauerunt manna in deſerto: ꝛ
mortui ſunt. Hic eſt panis de
celo deſcēdēs: vt ſi qs ex ipſo
manducauerit nō moriatur.
Ego ſum panis viuus qui de
celo deſcēdi. Siqs manduca-
uerit ex hoc pane: viuet i eter
nuz. Et panis quē ego dabo:
caro mea ē ꝑ mūdi vita. Offer
Meditabor in mandatis tuis q̄
dilexi valde: ꝛ leuabo manꝰ me-
as ad mandata tua q̄ dilexi alla.
A Ccipe q̄s dn̄e Secre.
munꝰ oblatū: ꝛ dignā-
ter opare: vt qḋ myſterijs agi
mus: pijs effectibus celebre-
mus. P. Cōio. Pacē meā do
vobis alla: pacē relinquo vobis
alleluia alleluia. Poſtcō
S Umētes dn̄e celeſtia ſa-
cramēta: q̄s clementiā tuam:
vt qḋ ore tēporaliter gerimꝰ:
eternis gaudijs ꝯſeq̄mur. p.
Feria. v. Statio ad ſanctum
laurētiū. Officiū miſſe ꝛ ora-
tiones reſumunt de die pēth.
Introitus. Spiritus domini.
fol. 127. Orō. Deus q hodi-
erna. fol. 127. Lcō actuū apl'o
I N dieb' illis rū. viij. ca.
Philippus deſcēdens
in ciuitatē ſamarie: p̄dicabat
illis chriſtū. Intēdebāt autez
turbe his que a philippo di-
cebant: vnanimiter audiētes
et vidētes ſigna que faciebat.
Multi enim eoꝝ q habebāt
ſpūs imūdos: clamātes voce
magna exibāt. Multi aūt pa
ralytici ꝛ claudi curati ſunt.
Factū ē ergo gaudiū magnū
in illa ciuitate. Scḋz lucā. ix.
I N illo tempore: Cōuo-
catis ieſus duodeciz a-
poſtolis: dedit illis v̄tutē ꝛ po
ſtatē ſup oīa demonia: et vt lā
guores curarent. Et miſit il-
los p̄dicare regnū dei: ꝛ ſana
re infirmos. Et ait ad illos.
Nihil tuleritis i via: neq̃ vir
gā: neq̃ perā: neq̃ panē: neq̃
pecuniā: neq̃ duas tunicas
habeatis. Et in quācūq̃ do-
muz intraueritis: ibi manete:
ꝛ inde ne exeatis. Et quicūq̃
nō receperint vos: exeuntes
de ciuitate illa: etiā puluerez
pedū veſtroꝝ excutite in teſti
monium ſupra illos. Egreſſi
aūt circuibāt ꝑ caſtella euan-
gelizantes: ꝛ curantes vbiq̃.
Feria ſexta. Statio ad ſāctos
duodecim aplōs. Introitus.
R Epleat os meum lau
de tua alla: vt poſſiz
cātare alla: gaudebūt
labia mea dū cātaue
ro tibi alla alla. ps In te dn̄e ſpe
raui non cōfundar in eternum:
in iuſtitia tua libera me et eripe
me. V. Gloria patri. Oratio.

DA queſumꝰ eccleſie tue
miſericoꝛs deus vt ſpi-
ritu ſancto cõgregata: hoſtili
nullatenus incurſione turbe
tur. Per. in vnitate eiuſdem.
Lectio iohelis pphete. ij. ca.
HEc dicit dñs deꝰ: Exul
tate filie ſyõ: ⁊ letamini
in dño deo veſtro: qꝛ dedit vo
bis doctoꝛem iuſticie: ⁊ deſcẽ
dere faciet ad vos hymbꝛem
matutinū ⁊ ſerotinum: ſicut
a pꝛincipio. Et implebuntur
hoꝛrea veſtra frumento: et re
dundabunt toꝛcularia vino ⁊
oleo. Et comedetis veſcentes
⁊ ſaturabimini: ⁊ laudabitis
nomẽ domini dei veſtri: qui
fecit vobiſcum mirabilia. Et
nõ cõfūdetur populus meus
in ſempiternū: ⁊ ſcietis quia
in medio iſrael ego ſum. Et
ego dominus deus veſter: et
non eſt amplius: ⁊ nõ cõfun-
detur populus meꝰ in eternū
Ait dñs omps. All'a. ℣. O q̃
bonus et ſuauis eſt dñe ſpiritus
tuus in nobis. All'a. ℣. Ueni ſã
cte ſpũs. Scdm lucã. v. caplo.
IN illo tpe: Factū eſt in
vna dieꝝ: ⁊ ihs ſedebat
docens. Et erãt phariſei ſedẽ
tes: ⁊ legis doctoꝛes qui vene
rant ex omni caſtello iudee ⁊
galilea ⁊ hierl'm: ⁊ virtus dñi
erat ad ſanãdū eos. Et ecce vi
ri poꝛtãtes in lecto hominẽ q
erat paralyticus: ⁊ q̃rebãt eū
inferre ⁊ ponere ante eū: ⁊ nõ
inueniẽtes qua parte illū in
ferrẽt pꝛe turba: aſcẽderūt ſu-
pꝛa tectū: ⁊ p tegulas ſubmiſe
rūt illum cū lecto in mediū
ante ieſū. Quoꝝ fidẽ vt vidit:
dixit. Homo remittuntur tibi
peccata tua. Et ceperūt cogi-
tare ſcribe ⁊ phariſei dicẽtes:
Quis eſt hic q loq̃ blaſphe-
mias. Quis põt dimittẽ pec-
cata: niſi ſolus deꝰ? Ut cogno
uit aūt ieſus cogitatiões eoꝝ:
rñdens dixit ad illos. Quid
cogitatis mala in coꝛdibꝰ ve-
ſtris? Quid eſt faciliꝰ dicere
dimittūt tibi peccata tua: an
dicere: ſurge ⁊ ãbula? Ut ſcia
tis autẽ qꝛ filius hominis hꝫ
ptãtē in terra dimittẽdi pec-
cata: ait paralytico: Tibi di-
co ſurge: tolle lectū tuū: ⁊ va-
de in domū tuã. Et confeſtim
ſurgẽs coꝛā illis: tulit lectū
in quo iacebat: ⁊ abijt in do-
mū ſuã magnificãs deum. Et
ſtupoꝛ appꝛehendit omnes: ⁊
magnificabant deum. Et re-
pleti ſunt timoꝛe dicentes: qꝛ
vidimus mirabilia hodie.
Offert. Lauda anima mea do-
minum: laudabo dominum in
vita mea: pſallam deo meo q̃-
diu fuero alleluia. Secreta.

SAcrificia domie tuis ob
lata ꝯſpectibus ignis il
le diuinus aſſumat: q diſcipu
loꝝ chꝛiſti filij tui per ſpiritū
ſanctum coꝛda ſuccēdit. Per
eundem. in vnitate eiuſdem.
Co[m]io. Non vos relinquam oꝛ/
phanos: veniam ad vos iterum
alleluia: ꝛ gaudebit coꝛ veſtrum
alleluia alleluia. **Poſtcōmu.**
SUmpſimus domine ſa/
cri dona myſterij humi
liter depꝛecātes: vt que in tua
cōmemoꝛatiōe nos facere pꝛe
cepiſti: in noſtre ꝓficiant in/
firmitatis auxilium. Qui vi.
**Sabbato. Statio ad ſanctuz
petruz. Introitus.**
CHaritas dei diffuſa
eſt in coꝛdib⁹ veſtris
alleluia: per inhabi/
tantem ſpiritum eius in vobis
alleluia alleluia. **Ps.** Benedic a/
nima mea dominum: et omnia
que intra me ſunt nomini ſan/
cto eius. **V.** Gloꝛia. **Orationes
ſubſcripte dicuntur ſine** Fle/
ctamus genua Leuate. **Oro.**
MEntibus noſtris que/
ſumus domine ſpiri/
tū ſanctū benignus infunde:
cui⁹ ꝛ ſapiētia cōditi ſumus ꝛ
ꝓuidētia gubernamur. Per.
in vnitate eiuſdē. **Pꝛophetia
pꝛima. Lcō iohelis. ij. ca.**
HEc dicit dominus de⁹:
Effundam de ſpiritu meo ſu
per omnem carnem ꝛ ꝓphe/
tabunt filij veſtri ꝛ filie veſtre.
Senes veſtri ſomnia ſomnia
bunt: ꝛ iuuenes veſtri viſio/
nes videbunt. Sed ꝛ ſuper
ſeruos meos ꝛ ancillas meas
in diebus illis effundam de
ſpiritu meo: ꝛ dabo pꝛodigia
in celo ſurſuz: ꝛ ſigna in terra
deoꝛſum: ſanguinem ꝛ ignez
vt vapoꝛem fumi. Sol cōuer
tetur in tenebꝛas: ꝛ luna in ſā
guinem anteq̃ȝ veniat dies do
mini magnus et hoꝛribilis.
Et erit omnis quicunq; inuo
cauerit nomē dn̄i ſaluus erit.
Alleluia. **V.** Spiritus eſt qui
viuificat: caro autem non ꝓdeſt
Illo nos **Oratio.** quicq̃ȝ.
igne queſumus domine
ſpiritus ſanctus inflammet:
quem dominus noſter ieſus
chꝛiſtus miſit in terram: ꝛ vo
luit vehemēter accendi. Qui
tecum. in vnitate eiuſdem.
**Pꝛophetia ſcda. Lectio libri
leuitici. xxiij. capitulo.**
IN diebus illis: Locutus
eſt dominus ad moyſen dicēs
Loquere filijs iſrael: ꝛ dices
ad eos: Cum ingreſſi fueritis
terram quam dabo vobis: et
meſſueritis ſegetem: feretis
manipulos ſpicarum pꝛimi/
tias meſſis veſtre ad ſacerdo